

(ลัทธิ)นวสมัย(นิยม)(Modernism)

ฟรันซ์ คาฟก้า (Franz Kafka) (1883-1924) เกิดที่กรุงปราก (Prague) ออสเตรีย-ฮังการี เขาพูดภาษาเยอรมัน แต่มีเชื้อสายยิว งานเขียนของเขามักจะไม่ค่อยเสร็จสมบูรณ์ แต่เมื่อตีพิมพ์ไปแล้ว มีอิทธิพลต่อวรรณกรรมตะวันตกเป็นอย่างมาก น้อง ๆ ของเขาสามคนตายในแคมป์ จากการสังหารหมู่ชาวยิว (Holocaust) ในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2

เขามีส่วนสำคัญอย่างไม่เป็นทางการกับลัทธินิยมยิว (Judaism) และ ลัทธิการกลับถิ่นฐานเดิมของยิวที่ปาเลสไตน์ (Zionism) หนังสือที่มีชื่อเสียงของเขา ประกอบด้วย The Metamorphosis, In the Penal Colony, The Trial และ The Castle แนวการเขียนเป็นแบบนวนิสมัยนิยม สัจจะนิยมแบบมายากล (Magical realism) และบางทีก็เป็นแนวอัตถิภาวนิยม ตลอดจนมาร์กซิสต์ด้วย เขาต่อต้านระบบราชการ และศักดินา

(ลัทธิ)นวสมัย(นิยม)(Modernism)

เอิร์นเนสท์ เฮมิงเวย์ (Ernest Hemingway) เป็นนักเขียน
นักหนังสือพิมพ์อเมริกัน เป็นทหารในสงครามโลกครั้งที่ 1
เขาได้รับรางวัล Pulitzer ในปี 1953 จากเรื่อง “The Lost
Generation” และได้รับรางวัล Nobel สาขาวรรณกรรมจาก
เรื่อง “เฒ่าทะเล-The Old Man and the Sea”
เขามีสไตล์การเขียนที่เป็นเอกลักษณ์ มีอิทธิพลต่องานเขียน
ของอเมริกัน ด้วยคำพูดที่ว่า

**Ernest Hemingway
(1899-1961)**

“จงทำงานแม้ว่าจะมีแรงกดดัน-Grace under pressure”

**สำหรับงานเขียนหนังสือพิมพ์ “Use short sentences. Use short first
paragraphs. Use vigorous English. Be positive, not negative.”**

(ลัทธิ)นวสมัย(นิยม)(Modernism)

Pablo Picasso
1881-1973

พาบโล ปิกัสโซ่ (Pablo Picasso) เป็นจิตรกร และปฏี
มากรชาวสเปน งานของเขาอยู่ในแนว Cubism
Cubism นั้นมีแรงบันดาลใจมาจากความเคลื่อนไหว
ด้านดนตรีและวรรณกรรม
“ศิลปะนั้นเป็นของเท็จ (ไม่จริง) ซึ่งทำให้เราตระหนัก
ถึงความเป็นจริง-Art is a lie that makes use realize
the truth.”

Guernica, 1937

ภาพ Guernica นี้สะท้อนมาจากเหตุการณ์ที่
เยอรมันทิ้งระเบิดเมือง Guernica ตอนช่วง
สงครามกลางเมืองในสเปน

ปรัชญาอัตถิภาวนิยม (Existentialism) -1

Jean Paul Sartre
(1905-1980)

Albert Camus
(1913-1960)

- ปรัชญานี้ก่อตัวขึ้นที่กรุงปารีสในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 โดยกลุ่มคนที่มีใช้นักวิชาการอาชีพ หรือนักปรัชญาตามมหาวิทยาลัยมาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันตามร้านกาแฟ
- ปรัชญาอัตถิภาวนิยมจึงเป็นสิ่งที่มนุษย์แสดงความรู้สึกนึกคิดออกมาในรูปแบบต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นนวนิยาย (Novel) บทละคร บทกวีนิพนธ์ ศิลปะและทฤษฎีเป็นแนวคิดปรัชญา รวมสมัย แล้วค่อย ๆ ได้รับความสนใจจากคนทั่ว ๆ ไป
- ตัวอย่างเช่น ผลงานของนักเขียนนวนิยายอย่าง **ฌอง ปอล ซาร์ต** (Jean Paul Sartre: 1905-1980) **อัลแบร์ต์ กามูส** (Albert Camus: 1913-1960) ได้แสดงข้อคิดข้อเขียนที่สะท้อนอารมณ์

ปรัชญาอัตถิภาวนิยม (Existentialism) -2

ซาง กีเออร์การ์ด
Søren Kierkegaard
1813-1855

Friedrich Wilhelm Nietzsche
1844-1900

- (ต่อ...) ความรู้สึกต่อประชาชน และกระตุ้นความตื่นตัวของประชาชนทั่วไปมากที่สุด
- ทั้งนี้เพราะปรัชญาแนวนี้เน้น คุณค่าของความเป็นปัจเจกบุคคล เป็นความคิดที่ต่อต้านกระแสสงคราม ที่ทำให้คนตะวันตก กลายเป็นพวกลดทอนความเป็นมนุษย์ลงไป (Dehumanized western man)
- ที่เริ่มแสดงออกถึงอาการ (Symptoms) ของการไร้ความเป็นมนุษย์ (Dehumanization) เพราะถ้าเราศึกษาดูปรัชญาและทฤษฎีก็มักจะพูดถึงแต่สิ่งที่เป็นนามธรรม (Abstract) หลักทั่ว ๆ ไป (Generalities) และครอบงำปิดความเป็นปัจเจกภาพเอาไว้ จนกระทั่งเราแต่ละคนไม่มีความหมาย ไม่มีการดำรงอยู่

ปรัชญาอัตถิภาวนิยม (Existentialism) -3

- ปรัชญาอัตถิภาวนิยม จึงเน้นความหมายของการดำรงอยู่ของมนุษย์ในฐานะที่เป็นปัจเจกบุคคล (Human being's existence)
- ชีวิตของมนุษย์ในยุคเครื่องจักร ทำให้การทำงานของพวกเราถูกจัดเป็น “มนุษย์องค์กร-Organization men” และมีโอกาสน้อยมากในการแสดงภาวะแห่งตนในฐานะที่เป็นบุคคลออกมาให้ประจักษ์ (Existence as person)
- นักคิดอัตถิภาวนิยมร่วมสมัย มีหลายท่านได้แก่:-
- **ปรัชญาของกิเออร์การ์ด:** กิเออร์การ์ด (Søren Kierkegaard: 1813-1855) เกิดที่กรุงโคเปนเฮเกน เขาถึงแก่กรรมเมื่ออายุได้ 42 ปี แต่โด่งดังขึ้นเมื่อมีนักวิชาการเยอรมัน หยิบยกงานเขียนของเขามาศึกษาในระยะเวลาต่อมา

รูปปั้นของชาว กิเออร์การ์ด
Søren Kierkegaard
ที่กรุงโคเปนเฮเกน เดนมาร์ก

ปรัชญาอัตถิภาวนิยม (Existentialism) -4

- **ปรัชญาของกิเออร์การ์ด(ต่อ...)** สำหรับกิเออร์การ์ดแล้ว คำว่า “Existence-การดำรงอยู่” ใช้หมายถึงภาวะความเป็นมนุษย์ อย่างปัจเจกบุคคล (Individual human being)
- การดำรงอยู่ (To exist) หมายถึง ภาวะการมีอยู่ของบุคคล (A certain kind of individual) ปัจเจกบุคคลผู้ดิ้นรน (An individual who strives) ผู้ใคร่ครวญหาทางออกต่าง ๆ (Who considers alternatives) ผู้เลือก (Who chooses) ผู้ตัดสินใจ (Who decides) และผู้ที่เหนืออื่นใด ยอมรับในตนเอง (Commits himself)
- “การคิดในการดำรงอยู่ – To think in Existence” บุคคลจะต้องเผชิญหน้ากับทางเลือกเฉพาะตน (Personal choices) มนุษย์

ปรัชญาอัตถิภาวนิยม (Existentialism) -5

- **ปรัชญาของกิเออร์การ์ด(ต่อ...)** จะพบว่าตัวเองนั้นอยู่ในสภาพการณ์ดำรงอยู่ (An existential situation) ด้วยเหตุนี้ การคิดของเขา จึงต้องใช้เพื่อจัดการกับสถานการณ์เฉพาะตน (personal situation) ด้วยทางเลือกปัญหาต่าง ๆ และตัวเลือกต่าง ๆ (Choices)
- คำว่า “**To think-คิด**” จึงใช้ในความหมายเดียวกับคำว่า “**To be-เป็นอยู่**” การคิด การตัดสินใจและการมีความยอมรับในตนเอง (Commitments) กิเออร์การ์ดได้วาดภาพให้เห็นข้อแตกต่างระหว่าง “**ผู้ชม-The spectator**” กับ “**ผู้แสดง-The actor**” และชี้ให้เห็นว่า ผู้แสดงทำหน้าที่สัมพันธ์กับการดำรงอยู่ (Existence)
- เพราะถึงแม้ว่า ผู้ชมจะเป็นผู้มีการดำรงอยู่ (exist) แต่ไม่ได้กระทำสิ่งใด (inactive) ก็เป็นเหมือนก้อนหิน (Stones)

ปรัชญาอัตถิภาวนิยม (Existentialism) -6

- **ปรัชญาของกิเออร์การ์ด(ต่อ...)** เขาได้วาดภาพให้เห็นว่า มีชายสองคนนั่งไปในรถม้า ชายคนแรกที่ถูกสายบังเหียนแต่กลับนั่งหลับใน ในขณะที่ชายอีกคนตื่นตัวเฝ้าระวังอยู่ ม้าย่อมไม่ได้ควบไปในทิศทางของชายคนที่กำลังหลับ แต่ควบไปในทิศทางที่ชายคนที่ตื่นอยู่เป็นผู้บังคับม้าอย่างแท้จริง
- “**การดำรงอยู่-existence**” จึงเกี่ยวข้องกับการกระทำ (act) ด้วยจิตสำนึกที่ตื่นอยู่เสมอของพัฒนาการทางจิตสำนึกรู้ของบุคคล (A person’s self-consciousness) ที่เป็นศิลปะแห่งการยอมรับในตนเอง (The art of personal commitment) ได้แก่ ...

ปรัชญาอัตถิภาวนิยม (Existentialism) -7

- ปรัชญาของกิเออร์การ์ด(ต่อ...)

□ “**ขั้นสุนทรีย์ – The Aesthetic Stage**” ในระดับนี้บุคคลมีพฤติกรรมที่สอดคล้องกับแรงกระตุ้น (impulses) และอารมณ์ความรู้สึก (emotions) ของเขาเอง ด้วยเหตุนี้ บุคคลในระดับมนุษย์สุนทรีย์ (The aesthetic person) จึงไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับมาตรฐานของจริยธรรมสากล (Any universal moral standards) เขาเป็นคนที่ไม่มีศรัทธาของศาสนาที่แน่ชัด ชีวิตมุ่งแต่สนองความพึงพอใจทางอารมณ์ และความเพลิดเพลินทางประสาทสัมผัส ชีวิตของเขาก็ไม่มีหลักการใด ๆ นอกเหนือไปจาก “รสนิยม-Taste” เขาจะรู้สึกไม่พอใจถ้ามีอะไรมาจำกัดเสรีภาพในการเลือกของเขา เขาอยู่อย่างผู้ที่พึงพอใจตราบเท่าที่เขาจะเลือกหาความพึงพอใจทางสุนทรีย์ได้มากกว่านั้น

